PID UOHSX00MZYJG
Č. j. ÚOHS-21429/2026/500
Sp. zn. ÚOHS-S0300/2026/VZ
Datum, místo 16. 6. 2026, Brno

ROZHODNUTÍ
ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 27. 4. 2026 na návrh z téhož dne, jehož účastníky jsou

- zadavatel – ČESKÁ TELEVIZE, IČO 00027383, se sídlem Na hřebenech II 1132/4, Podolí, 147 00 Praha 4,
- navrhovatel – ŠŤOVÍČEK : ŠŤOVÍČEK advokáti, s.r.o., IČO 14093049, se sídlem Malostranské náměstí 5/28, Malá Strana, 118 00 Praha 1,

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných v řízení pro zadání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu „VZ na poskytování právních služeb a právního poradenství pro Radu České televize“ zahájeném za účelem uzavření rámcové dohody, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 16. 1. 2026 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek téhož dne pod ev. č. zakázky Z2026-003500,

rozhodl takto:

I.

Správní řízení vedené ve věci návrhu navrhovatele – ŠŤOVÍČEK : ŠŤOVÍČEK advokáti, s.r.o., IČO 14093049, se sídlem Malostranské náměstí 5/28, Malá Strana, 118 00 Praha 1 – **ze dne 27. 4. 2026 na** zahájení správního řízení o **přezkoumání úkonů zadavatele – ČESKÁ TELEVIZE**, IČO 00027383, se sídlem Na hřebenech II 1132/4, Podolí, 147 00 Praha 4 – **učiněných v řízení pro zadání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu „VZ na poskytování právních služeb a právního poradenství pro Radu České televize**“ zahájeném za účelem uzavření rámcové dohody, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 16. 1. 2026 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek téhož dne pod ev. č. zakázky Z2026-003500, **se v části odpovídající návrhu v rozsahu tvrzení, že [titul, jméno, příjmení] zasahoval již do přípravy zadávacích podmínek předmětného zadávacího řízení, podle § 257 písm. h) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek,** ve znění pozdějších předpisů, **zastavuje, neboť návrhu v této části nepředcházely řádně a včas podané námitky.**

II.

Návrh navrhovatele – ŠŤOVÍČEK : ŠŤOVÍČEK advokáti, s.r.o., IČO 14093049, se sídlem Malostranské náměstí 5/28, Malá Strana, 118 00 Praha 1 – **ze dne 27. 4. 2026 na** zahájení správního řízení o **přezkoumání úkonů zadavatele – ČESKÁ TELEVIZE**, IČO 00027383, se sídlem Na hřebenech II 1132/4, Podolí, 147 00 Praha 4 – **učiněných v řízení pro zadání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu „VZ na poskytování právních služeb a právního poradenství pro Radu České televize“**

zahájeném za účelem uzavření rámcové dohody, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 16. 1. 2026 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek téhož dne pod ev. č. zakázky Z2026-003500, **se s výjimkou té části, ve vztahu ke které bylo správní řízení zastaveno dle výroku I. tohoto rozhodnutí, podle § 265 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, zamítá, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.**

ODŮVODNĚNÍ

I. PRŮBĚH ZADÁVACÍHO ŘÍZENÍ

1. Zadavatel – ČESKÁ TELEVIZE, IČO 00027383, se sídlem Na hřebenech II 1132/4, Podolí, 147 00 Praha 4 (dále jen „zadavatel“) – zahájil dne 16. 1. 2026 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), řízení pro zadání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu **„VZ na poskytování právních služeb a právního poradenství pro Radu České televize“** za účelem uzavření rámcové dohody, přičemž oznámení o zahájení zadávacího řízení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek téhož dne pod ev. č. zakázky Z2026-003500 (dále jen „zadávací řízení“).

2. Lhůta pro podání nabídek byla zadavatelem v oznámení o zahájení zadávacího řízení uveřejněném ve Věstníku veřejných zakázek dne 16. 1. 2026 stanovena na 18. 2. 2026 do 10:00.

3. Dne 2. 4. 2026 zadavatel obdržel od navrhovatele námitky ze dne 1. 4. 2026 směřující proti podjatosti člena hodnoticí komise (dále jen „námitky“). Rozhodnutím o námitkách, které bylo navrhovateli doručeno dne 16. 4. 2026, zadavatel námitky odmítl (dále jen „rozhodnutí o námitkách“).

4. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval rozhodnutí zadavatele o jím podaných námitkách za učiněné v souladu se zákonem, podal dne 27. 4. 2026 k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) návrh z téhož dne na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „návrh“).

II. OBSAH NÁVRHU

5. Navrhovatel nejprve uvádí, že již podáním ze dne 19. 3. 2026 upozornil zadavatele na možný střet zájmů a podjatost v zadávacím řízení, a to v souvislosti s možným jmenováním [titul, jméno, příjmení] (dále jen „V. J.“) členem hodnotící komise. Zadavatel podle navrhovatele reagoval dne 23. 3. 2026, když konstatoval, že střet zájmů ani podjatost nebyla identifikována, přičemž navrhovatel tím měl dle svého vyjádření za potvrzené, že V. J. byl jmenován členem hodnoticí komise; dne 2. 4. 2026 proto navrhovatel podal proti jmenování V. J. členem hodnoticí komise námitky.

6. Navrhovatel uvádí, že v námitkách poukázal na to, že V. J. v minulosti opakovaně veřejně a v přítomnosti dalších členů Rady České televize (dále jen „Rada“) prezentoval negativní hodnotící soudy vůči [titul, jméno, příjmení], advokátovi a statutárnímu zástupci navrhovatele (dále jen „P. Š.“), označoval jej za nedůvěryhodného a osobně se stavěl proti zadávání další práce navrhovateli, aniž by uváděl konkrétní věcné či odborné výhrady k poskytovaným právním službám. Navrhovatel uvádí, že k prokázání tohoto tvrzení požádal zadavatele o vyslechnutí členů Rady.

7. Navrhovatel pak uvádí, že v námitkách zdůraznil, že hodnocení ekonomické výhodnosti nabídek je v předmětném zadávacím řízení ze 70 % založeno na kvalitativních kritériích, která jsou z významné části subjektivního charakteru (relevantní zkušenosti vedoucího týmu dodavatele s vahou 40 % a pohovor s vedoucím týmu dodavatele s vahou 30 %).

8. Navrhovatel konstatuje, že posouzení námitek zadavatelem je v rozporu s rozhodovací praxí, když podle § 44 zákona je zadavatel povinen přijmout přiměřená opatření k zamezení střetu zájmů v zadávacím řízení, přičemž smyslem této právní úpravy je dle navrhovatele preventivně vyloučit i takové situace, které mohou ohrozit nestrannost a nezávislost osoby podílející se na zadávacím řízení; dle navrhovatele pak postupem zadavatele dochází k porušování základních zásad zadávacího řízení uvedených v § 6 zákona. Navrhovatel odkazuje na rozhodnutí Úřadu sp. zn. S451/2014 ze dne 16. 9. 2014 a sp. zn. S351/2013 ze dne 29. 10. 2013, v rámci nichž bylo dle navrhovatele dovozeno, že k porušení zásady transparentnosti dojde již při existenci důvodných pochybností o nepodjatosti člena komise. Shodné závěry plynou dle navrhovatele i z judikatury správních soudů, přičemž odkazuje na rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 45/2010-159 ze dne 15. 9. 2010, č. j. 7 Afs 31/2012-55 ze dne 20. 6. 2012 a č. j. 1 Afs 103/2012-44 ze dne 4. 4. 2013.

9. Navrhovatel uvádí, že V. J. je jedním z pěti členů hodnoticí komise a současně jedním ze tří členů Rady, kteří v komisi tvoří většinu; jeho účast tedy není marginální ani formální.

10. Navrhovatel akcentuje, že zadavatel v rozhodnutí o námitkách potvrzuje, že V. J. v minulosti upozorňoval na reputační a etické aspekty spojené s osobou P. Š.; tato zjištění nelze dle navrhovatele bagatelizovat jako pouhou běžnou odbornou či věcnou kritiku. Jestliže člen hodnoticí komise ještě před ukončením zadávacího řízení veřejně a opakovaně zpochybňuje důvěryhodnost osoby reprezentující navrhovatele, staví se proti zadávání další práce tomuto subjektu a tvrdí negativní skutečnosti související s jeho předchozím angažmá, jde dle navrhovatele o okolnosti, které objektivně svědčí o předem utvořeném negativním postoji k navrhovateli, přičemž takový předem vytvořený názor je s požadavkem nestranného posouzení nabídky neslučitelný a zakládá zjevnou nerovnost mezi navrhovatelem a ostatními účastníky zadávacího řízení. S ohledem na kvalitativní kritéria v přezkoumávané veřejné zakázce musí být dle navrhovatele požadavek na nestrannost osob podílejících se na hodnocení vykládán zvlášť přísně.

11. Navrhovatel dále uvádí, že rozhodnutí zadavatele o námitkách považuje za vnitřně rozporné. Navrhovatel odkazuje na podané námitky, které vycházely ze skutečnosti, že V. J. prezentoval o P. Š. opakovaně a veřejně za přítomnosti ostatních členů Rady negativní hodnotící soudy, které opíral o mediální výstupy – televizní zprávy či novinové články, které zcela nesouvisely s výkonem advokacie a poskytováním právních služeb. Předmětem mediálních výstupů byl dle navrhovatele např. dopravní přestupek. Na základě toho se pak V. J. dle navrhovatele osobně zasazoval o to, aby již navrhovateli nebyly ze strany Rady zadávány žádné další požadavky na poskytování právních služeb. Tyto skutečnosti jsou navrhovateli dle jeho tvrzení známy z toho důvodu, že Radě dříve poskytoval právní služby a s jejími členy byl tak v běžném osobním kontaktu. Navrhovatel uvádí, že možnosti prokázání těchto objektivních skutečností jsou z jeho strany velmi omezené, pročež požádal zadavatele, aby k tvrzeným skutečnostem vyslechl členy Rady, u nichž se důvodně domnívá, že byli difamujících výroků V. J. na jeho osobu přítomni. Zadavatel však provedení navrhovaného dotázání členů Rady odmítl s tím, že k takovému úkonu není povinen ani oprávněn, když Rada je vůči němu v postavení kontrolního orgánu a návrh vyhodnotil jako systémově i prakticky nepřijatelný. Dle navrhovatele pak ale zadavatel patrně

(jak vyplývá z b. 17 rozhodnutí o námitkách) učinil dotaz na Ivana Tesaře, čímž dle navrhovatele přímo popřel svůj vlastní závěr o nemožnosti provedení navrženého důkazu a rozhodnutí o námitkách učinil vnitřně rozporným. Navrhovatel k tomu dodává, že Ivan Tesař byl zvolen do Rady až na konci roku 2023, zatímco výpady V. J. vůči P. Š. byly nejintenzivnější v roce 2022. Zadavatel pak dle navrhovatele zcela nelogicky uzavřel, že navrhovaný důkaz výslechem členů Rady by byl nadbytečný, neboť by nemohl přispět k prokázání rozhodné právní otázky, kterou je existence střetu zájmů či podjatost člena hodnoticí komise. Navrhovatel je naopak přesvědčen, že jestliže jsou jádrem sporu konkrétní veřejné projevy a vystoupení V. J., pak jedině osoby, které měly být těmto vystoupením osobně přítomny, zjevně mohou přispět k objasnění věci.

12. Navrhovatel pak nesouhlasí s tvrzením zadavatele, že je vázán usnesením Rady o složení hodnoticí komise a že nemá faktickou pravomoc jednostranně měnit složení komise tvořené členy Rady; tato argumentace dle navrhovatele nemůže obstát, neboť zadavatel nese plnou odpovědnost za dodržení zákonnosti zadávacího řízení a zákonné povinnosti musí plnit v celém rozsahu bez ohledu na existenci kontrolního orgánu. Jestliže by zadavatel dospěl k závěru, že složení komise může být problematické, byl povinen přijmout taková opatření, aby k pokračování zadávacího řízení za účasti potenciálně podjaté osoby nedocházelo. Navrhovatel pak odkazuje na b. 22 rozhodnutí o námitkách, kde zadavatel uvádí, že Radu požádal, aby se otázkou možné podjatosti svého člena zabývala a případně k ní zaujala stanovisko s tím, že se jím posléze bude řídit, čímž ovšem dle navrhovatele explicitně přiznává, že otázka nestrannosti V. J. nebyla v době rozhodování o námitkách řádně prošetřena a uzavřena.

13. Navrhovatel dále uvádí, že rozhodnutí o námitkách je nepřezkoumatelné, když se v něm zadavatel řádně nevypořádal zejména s tím, proč opakované veřejné zpochybňování důvěryhodnosti osoby reprezentující navrhovatele a osobní vystupování proti zadávání další práce navrhovateli založené na informacích šířených v médiích nepředstavuje okolnosti způsobilé vyvolat legitimní pochybnost o nestrannosti člena komise. Zadavatel dle navrhovatele rovněž nevysvětlil, proč skutečnost, že 30 % hodnocení stojí na subjektivních kritériích, nemá význam pro intenzitu rizika deformace soutěže. Zadavatel pak dle navrhovatele ani přesvědčivě nevysvětlil, proč by důkaz výslechem členů Rady nemohl přispět ke zjištění skutkového stavu, resp. svůj postoj odůvodnil právně zcela nelogickým a předčasným závěrem.

14. Navrhovatel uzavírá, že s ohledem na výše uvedené nelze než namítnout i systémovou podjatost v rámci subjektu zadavatele; zároveň navrhovatel zdůrazňuje, že V. J. zastává funkci místopředsedy Rady a v tomto postavení má ve vztahu k dalším členům Rady, kteří jsou současně členy hodnoticí komise, fakticky i formálně významné nadřazené postavení, pročež lze důvodně poukázat na to, že zbývající dva členové hodnoticí komise z řad Rady se nacházejí v postavení, které je vůči místopředsedovi funkčně či fakticky podřízené, což může mít vliv na jejich rozhodování v rámci hodnoticí komise a zpochybňovat deklarovanou míru nezávislosti a nestrannosti kolektivního hodnocení.

15. Navrhovatel má za to, že postupem zadavatele došlo přinejmenším k porušení zásady transparentnosti a zásady rovného zacházení, jakož i zásady zákazu diskriminace a dále k porušení § 44 zákona, neboť zadavatel nepřijal přiměřená opatření k zamezení střetu zájmů v zadávacím řízení. Současně došlo dle navrhovatele i k porušení § 245 zákona, jelikož rozhodnutí o námitkách neobsahuje podrobné a srozumitelné vypořádání všech podstatných argumentů navrhovatele. S ohledem na výše uvedené dle navrhovatele reálně hrozí, že jeho nabídka nebude posouzena nestranně a že veřejnou zakázku nezíská nikoli na základě

objektivního porovnání jeho nabídky s jinými uchazeči, nýbrž v důsledku zatíženého hodnoticího procesu.

16. Navrhovatel navrhuje, aby Úřad provedl písemný dotaz na stávající členy Rady, a to konkrétně na Mgr. Pavla Matochu, PhDr. Petra Šafaříka, Bc. Luboše Xavera Veselého a Mgr. Vladimíra Karmazína, a aby uvedené osoby vyzval k vyjádření, zda se V. J. při jednání Rady vyjadřoval k osobě P. Š., a jaký byl obsah těchto vyjádření. Navrhovatel dále navrhuje, aby Úřad učinil výzvu vůči zaměstnancům zadavatele, kteří se interně podílejí na přípravě a hodnocení veřejné zakázky, aby Úřadu doložili svá vyjádření k dotazu, zda V. J. jakkoliv zasahoval do přípravy zadávacích podmínek na veřejnou zakázku, a zda se v rámci zadávacího řízení jakkoliv zasazoval o posouzení a hodnocení nabídky navrhovatele ostatními členy komise.

17. Navrhovatel uzavírá, že z rozhodnutí o námitkách je zjevný předpojatý postoj vůči P. Š., a to už nejen ze strany V. J., ale nyní již i ze strany samotného zadavatele, který se v rozhodnutí o námitkách dopustil dvakrát silné prejudikace vůči navrhovateli; navrhovatel má za to, že se lze důvodně domnívat, že se střet zájmů, porušení zásady rovnosti účastníků, zákazu diskriminace a zásady transparentnosti mohl projevit v zadávacím řízení již dříve, a to při formulaci zadávacích podmínek či jiných úkonech zadavatele, a řízení je tak zatíženo vadou, kterou nelze řešit izolovaně; s ohledem na výše uvedené navrhovatel žádá, aby Úřad uložil zadavateli nápravné opatření spočívající ve zrušení zadávacího řízení.

III. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

18. Podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), bylo správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zahájeno dnem 27. 4. 2026, kdy Úřad obdržel návrh navrhovatele.

19. Účastníky správního řízení jsou podle § 256 zákona:

    - zadavatel a
    - navrhovatel.

20. Zahájení správního řízení oznámil Úřad jeho účastníkům přípisem ze dne 28. 4. 2026.

21. Dne 7. 5. 2026 zadavatel Úřadu doručil vyjádření k návrhu a údaje pro přístup k dokumentaci o zadávacím řízení v elektronickém nástroji.

Vyjádření zadavatele k návrhu

22. Ve vyjádření k návrhu ze dne 7. 5. 2026 zadavatel nejprve uvádí, že námitkám navrhovatele předcházelo podání navrhovatele doručené zadavateli dne 20. 3. 2026 prostřednictvím datové schránky, ve kterém navrhovatel upozorňuje na možný střet zájmů v souvislosti s „možným“ jmenováním V. J. členem hodnoticí komise. Informace navrhovatele o možném střetu zájmů V. J. zadavatel řádně prošetřil a následně dne 23. 3. 2026 odeslal navrhovateli sdělení o nezjištění žádných objektivních skutečností, které by nasvědčovaly střetu zájmů.

23. Zadavatel pak odkazuje na § 44 zákona, komentářovou literaturu týkající se střetu zájmů a rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0145/2021 ze dne 11. 6. 2021 a uvádí, že kvalifikovaným zájmem bude zpravidla blízký rodinný či přátelský vztah k určité osobě na straně dodavatele, finanční zájem nebo prospěch způsobený například podílem ve společnosti dodavatele apod. Z výše uvedeného a ve vztahu ke zkoumané údajné podjatosti člena hodnotící komise V. J. pak tedy dle

zadavatele plyne, že je nutné prokázat jeho osobní zájem ve vztahu k osobě P. Š., přičemž za takový osobní zájem by mohl být považován např. osobní spor člena hodnoticí komise a účastníka zadávacího řízení, příp. ryze osobní negativní názory vyjadřující osobní nevraživost vůči účastníku zadávacího řízení. Takovýto vztah, resp. kvalifikovaný zájem osob v rámci tohoto vztahu musí dle zadavatele disponovat takovou schopností a intenzitou, aby skutečně ohrožoval nestrannost nebo nezávislost těchto osob v souvislosti se zadávacím řízením.

24. Zadavatel uvádí, že i přes obecné a neurčité informace zmiňované navrhovatelem se snažil získat podrobnější představu o možném střetu zájmů, resp. podjatosti V. J. vůči P.Š. Zadavatel uvádí, že požádal o vyjádření dotčeného člena hodnotící komise V. J., přičemž z jeho vyjádření vyplynulo, že v minulosti pouze upozornil na negativní publicitu navrhovatele, přičemž se jednalo výhradně o informace z veřejných zdrojů, a na druhé straně nejméně dvakrát souhlasil s jednorázovým objednáním jeho služeb; zároveň V. J. svou údajnou podjatost, resp. střet zájmů, odmítl. Předmětné skutečnosti, tzn. že není ve střetu zájmů dle § 45 odst. 1 zákona V. J. stvrdil i čestným prohlášením v rámci jednání hodnoticí komise dne 17. 3. 2026. Zadavatel dále uvádí, že se snažil získat podrobnější informace vlastním šetřením, a to jednak z přepisů jednání Rady uveřejněných na její webové stránce, jakož i z dalších běžně dostupných internetových zdrojů včetně sociálních sítí, přičemž cílem tohoto šetření bylo dohledat informace k uváděným skutečnostem, resp. k navrhovatelem naznačovaným negativním postojům ze strany V. J. vůči P. Š.; žádné takové negativní postoje či vyjádření V. J. zadavatel nenalezl. Zadavatel dle svého tvrzení zjistil pouze to, že V. J. v rámci diskuze o případném zadání dalších právních služeb navrhovateli upozornil ostatní členy Rady na veřejně dostupné informace vztahující se k reputačním a etickým aspektům spojeným s osobou P. Š., jakož i na předchozí právní stanovisko navrhovatele, na jehož základě došlo v listopadu 2020 k odvolání Dozorčí komise Rady České televize tehdejší Radou, přičemž toto odvolání bylo následně pravomocně označeno za nezákonné v řízení před správními soudy, přičemž toto pochybení mělo pro zadavatele konkrétní negativní ekonomické důsledky, neboť vedlo k povinnosti uhradit odvolaným členům Dozorčí komise náhradu ušlé odměny a náklady řízení v celkové výši přesahující 4 miliony Kč. Zjištěné skutečnosti však nelze dle zadavatele považovat za skutečnosti prokazující podjatost dotčeného člena hodnotící komise či dokonce za okolnosti, které svědčí o předem utvořeném negativním postoji k navrhovateli; konstatování veřejně dostupných informací a konstruktivní kritika nemůže být dle zadavatele považována za kvalifikovaný osobní zájem, resp. za existenci objektivních okolností vedoucích ke střetu zájmů, popř. za formu osobní antipatie.

25. Zadavatel se zároveň ohradil proti tvrzení navrhovatele, že rozhodnutí o námitkách je vnitřně rozporné. Zadavatel pak popisuje zákonné zakotvení Rady, její pravomoci a vztah k zadavateli, přičemž setrvává na svém závěru uvedeném v rozhodnutí o námitkách, tzn. že navrhovatelem navržené výslechy členů Rady jsou v rámci zadávacího řízení procesně neaplikovatelné, neboť zadavatel nemá status vyšetřovacího orgánu a nemůže vynucovat součinnost nezávislých členů kontrolního orgánu. Zadavatel dodává, že navrhovatel navíc neoznačil žádnou konkrétní skutečnost (např. majetkové propojení, osobní prospěch atd.), kterou by výslech mohl prokázat, a jeho požadavek směřoval pouze k prověřování subjektivních hodnotících postojů, které jsou pro posouzení zákonnosti postupu zadavatele irelevantní.

26. Zadavatel pak upozorňuje na skutečnost, že navrhovatel až v návrhu uvedl poměrně důležitou a hlavně novou časovou informaci, a to informaci o tom, že nejintenzivnější výpady V. J. proti P. Š. probíhaly v roce 2022. Zadavatel uvádí, že je zcela zjevné, že touto informací musel navrhovatel disponovat minimálně v době podání svých námitek a tuto informaci mohl a měl

uvést; zadavatel zdůrazňuje, že se nemohl v rámci vypořádání námitek s tímto časovým upřesněním vypořádat, a navrhuje Úřadu k takto doplněné informaci nepřihlížet v souladu s § 251 odst. 4 zákona.

27. Ke způsobu vypořádání námitek zadavatel odkazuje na rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0487/2022 ze dne 19. 1. 2023 a je přesvědčen, že se vypořádal se všemi skutečnostmi uvedenými v námitkách. Zadavatel odmítá tvrzení navrhovatele, že se řádně nevypořádal s argumentem o dopadu váhy subjektivních hodnotících kritérií na intenzitu rizika deformace soutěže. Zadavatel k tomu uvádí, že podstatou podaných námitek je tvrzení navrhovatele o podjatosti V. J. vůči P. Š., a pokud tedy zadavatel neshledal existenci objektivních okolností, z nichž by bylo možné dovodit osobní zájem V. J. na výsledku zadávacího řízení, nebo jeho vztah k některému z účastníků, a svůj postup a výsledek šetření řádně a podrobně popsal v odůvodnění rozhodnutí o námitkách, bylo již bezpředmětné vyjadřovat se ke každému dílčímu argumentu. Zadavatel zároveň odmítá jakoukoliv systémovou podjatost, když zadavatel v rozhodnutí o námitkách pouze akcentoval dodržení zásad zadávacího řízení v souvislosti s možnou nežádoucí komunikací ze strany navržených svědků a navrhovatele ohledně průběhu zadávání veřejné zakázky.

28. K návrhu navrhovatele na provedení důkazu položením dotazu na stávající, resp. 4 konkrétní vybrané členy Rady, zadavatel dodává, že Rada má 18 členů, a pokud tedy Úřad dospěje k závěru, že je nezbytné provádět dokazování dotazováním členů Rady, zadavatel Úřadu navrhuje, aby byli osloveni všichni členové Rady, nikoliv pouze navrhovatelem účelově vybraná skupina čtyř osob, neboť podle zadavatele pouze komplexní pohled celého kolektivního orgánu může poskytnout objektivní obraz o projednávaných skutečnostech a eliminovat riziko zkreslení, když výběr konkrétních osob budí důvodné pochybnosti o jejich nezaujatosti.

29. Zadavatel uzavírá, že jak postup při posuzování existence objektivních okolností, které by měly či mohly mít za následek střet zájmů člena hodnotící komise V. J., tak rozhodnutí o námitkách jsou v souladu se zákonem, a navrhuje proto, aby byl návrh navrhovatele dle § 265 písm. a) zákona zamítnut.

Další průběh správního řízení

30. Usnesením ze dne 18. 5. 2026 určil Úřad zadavateli lhůtu k provedení úkonu – podání informace Úřadu o dalších úkonech, které zadavatel provede v šetřeném zadávacím řízení, a zaslání příslušné dokumentace o zadávacím řízení ve smyslu § 216 odst. 1 zákona pořízené v souvislosti s provedenými úkony.

31. Přípisem ze dne 19. 5. 2026 zadavatel Úřadu sdělil, že s ohledem na probíhající správní řízení nebude do vydání rozhodnutí Úřadu činit další úkony směřující k dokončení zadávacího řízení.

32. Usnesením ze dne 29. 5. 2026 stanovil Úřad účastníkům správního řízení lhůtu, v níž se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

33. Navrhovatel doručil Úřadu své vyjádření k podkladům rozhodnutí dne 3. 6. 2026. Zadavatel se ve stanovené lhůtě ani později k podkladům rozhodnutí nevyjádřil.

Vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí

34. Navrhovatel se nejprve vyjadřuje k bodu 27. vyjádření zadavatele k návrhu, kde zadavatel uvádí, že dosud k řešené podjatosti člena hodnoticí komise neobdržel žádné stanovisko Rady. Právě

uvedeným zadavatel dle navrhovatele potvrzuje, že ve věci tvrzeného střetu zájmů a podjatosti jednoho z členů hodnotící komise platí trvající stav, který není v souladu se zákonem, že zadavatel nepřijal odpovídající opatření, a že se zadavatel řádným způsobem nevypořádal s námitkami navrhovatele, když zadavatel pouze učinil žádost vůči Radě, aby se námitkami zabývala, a již bezmála 2 měsíce čeká, až Rada námitky projedná, aby k nim zaujala stanovisko, kterým by se zadavatel mohl následně řídit. Zadavatel tím dle navrhovatele přiznává, že otázka nestrannosti V. J. nebyla řádně prošetřena a uzavřena.

35. Navrhovatel má za to, že i zadavatel se vůči němu dopouští svými vyjádřeními (vyjádření zadavatele ohledně rizika tzv. přátelských výpovědí, a to s ohledem na seznam členů Rady, kteří by měli být dle navrhovatele osloveni pro podání důkazu o výrocích V. J., apod.) nedůvodné prejudikace, a jedná se tak dle navrhovatele o systémovou podjatost vůči jeho osobě.

36. Navrhovatel dále nesouhlasí s vyjádřeními zadavatele týkajícími se Rady a jeho členů, když považuje za nevhodné, že z vyjádření zadavatele vyplývá rozdělování členů Rady do jakýchsi dvou skupin podle názorového a politického rozdělení.

37. Navrhovatel pak opětovně navrhuje, aby Úřad provedl písemný dotaz, zda V. J. při jednání Rady pronášel negativní hodnotící soudy osobního charakteru, které by zpochybňovaly jeho nestrannost vůči osobě P. Š., přičemž označuje konkrétní členy Rady, kteří mají být osloveni. Navrhovatel je přesvědčen, že možné ohrožení zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace je závažnou skutečností ohrožující zákonnost zadávacího řízení. Podle navrhovatele činí Úřad písemné dotazy na podnikatelské subjekty relevantního trhu velmi často, přičemž provedení důkazu, které navrhovatel navrhuje, je obdobné běžnému důkaznímu postupu Úřadu a je zároveň jediným možným způsobem, jak získat relevantní důkaz pro posouzení legitimity zadávacího postupu. Navrhovatel dodává, že mu nemůže být kladeno k tíži, že nebyl schopen takový důkaz opatřit vlastními prostředky.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

38. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména relevantních částí dokumentace o zadávacím řízení a vyjádření účastníků správního řízení, rozhodl o částečném zastavení správního řízení v rozsahu tvrzení v návrhu, že V. J. zasahoval již do přípravy zadávacích podmínek předmětného zadávacího řízení, a zbývající část návrhu zamítl, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

K výroku I. tohoto rozhodnutí

Relevantní ustanovení zákona

39. Podle § 241 odst. 1 zákona může námitky podat dodavatel, kterému postupem zadavatele souvisejícím se zadáváním veřejné zakázky, nebo se zvláštními postupy podle části šesté hrozí nebo vznikla újma. Námitky nelze podat proti postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky malého rozsahu, koncese malého rozsahu podle § 178 zákona nebo sektorové veřejné zakázky podle § 158 odst. 1 zákona; to neplatí v případech, kdy zadavatel nebo jiná osoba zahájí zadávací řízení podle § 4 odst. 4 nebo 5 zákona.

40. Podle § 241 odst. 2 zákona se námitky podle § 241 odst. 1 zákona podávají písemně a lze je podat proti

a) všem úkonům nebo opomenutím zadavatele v zadávacím řízení a zvláštnímu postupu podle části šesté, včetně stanovení zadávacích podmínek; námitky však nelze podat proti postupu podle § 109 odst. 3 zákona,

b) volbě druhu zadávacího řízení nebo režimu veřejné zakázky, nebo

c) postupu zadavatele, který směřuje k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení v rozporu s tímto zákonem.

41. Podle § 242 odst. 1 zákona není-li dále uvedeno jinak, musí být námitky doručeny zadavateli do 15 dnů ode dne, kdy se stěžovatel dozvěděl o domnělém porušení tohoto zákona zadavatelem; námitky nelze podat po uzavření smlouvy nebo poté, co se soutěž o návrh považuje po výběru návrhu za ukončenou.

42. Podle § 251 odst. 1 zákona návrh musí vedle obecných náležitostí podání stanovených správním řádem obsahovat označení zadavatele, v čem je spatřováno porušení zákona, v jehož důsledku navrhovateli vznikla nebo hrozí újma na jeho právech, návrhy na provedení důkazů, a čeho se navrhovatel domáhá. Navrhovatel je povinen k návrhu připojit v elektronické podobě písemné důkazní prostředky, jejichž provedení navrhl, nejsou-li součástí dokumentace o zadávacím řízení. Součástí návrhu je doklad o složení kauce podle § 255 odst. 1 nebo 2 zákona a v případě návrhu zasílaného Úřadu před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku rovněž doklad o doručení námitek zadavateli.

43. Podle § 251 odst. 2 zákona musí být návrh, není-li stanoveno jinak, doručen Úřadu a ve stejnopisu zadavateli do 10 dnů ode dne, v němž stěžovatel obdržel rozhodnutí, kterým zadavatel námitky odmítnul.

44. Podle § 251 odst. 4 zákona náležitosti návrhu podle § 251 odst. 1 věty první a druhé zákona nemohou být dodatečně měněny ani doplňovány s výjimkou odstranění nedostatků návrhu ve lhůtě stanovené Úřadem; Úřad k takovým změnám a doplněním nepřihlíží. K novým skutečnostem uvedeným v návrhu oproti skutečnostem obsaženým v námitkách podaných zadavateli přihlédne Úřad jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti, které navrhovatel nemohl tvrdit již vůči zadavateli; navrhovatel je povinen prokázat, že jde o takové nové skutečnosti, které nemohl tvrdit již vůči zadavateli.

45. Podle § 257 písm. h) zákona Úřad zahájené řízení usnesením zastaví, jestliže návrhu nepředcházely řádně a včas podané námitky; to neplatí pro návrhy podle § 254 zákona.

Právní posouzení k výroku I. tohoto rozhodnutí

46. Úřad se předně v rámci šetřené věci zabýval tím, zda byly naplněny základní podmínky, aby bylo možné se návrhem navrhovatele věcně zabývat. Jednou z těchto podmínek, která musí být pro projednání věci před Úřadem splněna, je i povinnost navrhovatele před podáním návrhu podat zadavateli řádně a včas své námitky. Řádnost a včasnost podaných námitek je přitom nutné posuzovat zejména s ohledem na jejich obsah a dodržení lhůty pro jejich podání.

47. Z ustanovení § 241 zákona vyplývá, že námitky může podat dodavatel, kterému postupem zadavatele souvisejícím se zadáváním veřejné zakázky, nebo se zvláštními postupy podle části šesté zákona hrozí nebo vznikla újma. Námitky se podávají písemně a lze je podat mj. proti všem úkonům nebo opomenutím zadavatele v zadávacím řízení a zvláštnímu postupu podle části šesté zákona, včetně stanovení zadávacích podmínek, nikoli však proti postupu dle § 109

odst. 3 zákona. Současně s tím též platí, že námitky týkající se jiných úkonů či opomenutí zadavatele, než je stanovení zadávacích podmínek, volba druhu zadávacího řízení, režimu veřejné zakázky a postup zadavatele směřující k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení, může podat pouze účastník zadávacího řízení. Podle § 242 odst. 1 zákona platí, že není-li dále uvedeno jinak, musí být námitky doručeny zadavateli do 15 dnů ode dne, kdy se stěžovatel dozvěděl o domnělém porušení zákona zadavatelem, tj. obecná lhůta pro podání námitek činí 15 dnů.

48. Jestliže přitom návrhu nepředcházely řádně a včas podané námitky, Úřad dle § 257 písm. h) zákona zahájené řízení usnesením zastaví (což neplatí pro návrhy podle § 254 zákona). Předmětné ustanovení zákona tedy reflektuje princip, dle kterého je návrh až druhotným nástrojem procesní obrany dodavatele, když prvotním nástrojem je podání námitek přímo zadavateli. Pakliže tedy dodavatel nevyužije možnosti podání námitek, resp. takto neučiní včas a řádně, tj. s veškerými zákonnými náležitostmi, pak není oprávněn domáhat se ochrany svých práv před Úřadem.

49. V šetřeném případě z dokumentace o zadávacím řízení vyplývá, že navrhovatel podal zadavateli námitky, jimiž brojil proti podjatosti člena hodnoticí komise, dne 2. 4. 2026, tj. ve lhůtě 15 dnů ode dne 23. 3. 2026, kdy zjistil, že V. J. se stal členem hodnotící komise. Jiné námitky navrhovatel nepodal.

50. Úřad ověřil obsah námitek proti podjatosti člena hodnotící komise, kdy shledal, že jejich součástí nebyla námitka uvedená v návrhu, že případná podjatost člena hodnotící komise (V. J.) mohla mít dle navrhovatele dosah již do přípravy zadávacích podmínek, tzn. že navrhovatelem tvrzená podjatost V. J. se mohla projevit již při přípravě zadávacích podmínek. Úřad současně dodává, že neshledal, že by z obsahu námitek v kontextu podaného návrhu navrhovatele vyplývalo, že by uvedeným navrhovatel pouze rozpracovával svou stávající argumentaci uplatněnou v rámci řádně podaných námitek, popř. že by uvedenou skutečností pouze reagoval (opět v intencích již podaných námitek) na vyjádření zadavatele učiněná součástí rozhodnutí o námitkách. S ohledem na obsah dané námitky Úřad shledal, že se zcela zjevně jedná o samostatnou námitku směřující proti tomu, jakým způsobem se mohla tvrzená podjatost V. J. projevit v předmětné veřejné zakázce; celý návrh směřuje proti možnému ovlivnění hodnocení nabídek, přičemž tato samostatná námitka navrhovatele směřuje již proti přípravě zadávacích podmínek, která mohla být dle navrhovatele ze strany V. J. rovněž s ohledem na tvrzenou podjatost ovlivněna.

51. Úřad tedy shrnuje, že výše uvedená námitka navrhovatele, že podjatost V. J. mohla mít dosah již do přípravy zadávacích podmínek, je novou námitkou, kterou navrhovatel do doby podání návrhu u zadavatele neuplatnil, tj. neučinil ji součástí řádně a včas podaných námitek ve smyslu § 241 ve spojení s § 242 odst. 1 zákona.

52. Úřad k tomu pro úplnost upozorňuje i na ustanovení § 251 odst. 4 zákona, podle nějž mj. platí, že k novým skutečnostem uvedeným v návrhu oproti skutečnostem obsaženým v námitkách podaných zadavateli přihlédne Úřad jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti, které navrhovatel nemohl tvrdit již vůči zadavateli, přičemž navrhovatel je povinen prokázat, že jde o takové nové skutečnosti, které nemohl tvrdit již vůči zadavateli. Z právě uvedeného tak vyplývá, že navrhovatel není oprávněn v podaném návrhu rozšířit svá tvrzení o nové skutečnosti nad rámec toho, co již bylo tvrzeno v námitkách, pokud se nejedná o skutečnosti, které navrhovatel tvrdit nemohl. K právě uvedenému Úřad dodává, že účast V. J. v hodnoticí komisi byla

zadavatelem potvrzena v dopise doručeném navrhovateli dne 23. 3. 2026 (v reakci na jeho přípis ze dne 19. 3. 2026 zaslaný zadavateli). Navrhovatel tak byl nejpozději dne 23. 3. 2026 obeznámen se skutečností, že V. J. je členem hodnoticí komise, a pokud měl tedy navrhovatel za to, že tato skutečnost může mít dosah již do přípravy zadávacích podmínek, měl tuto skutečnost uplatnit u zadavatele. Z právě uvedeného vyplývá, že v době podání návrhu se nejednalo o nové zjištění, jež navrhovatel nemohl tvrdit vůči zadavateli již v době podání námitek proti podjatosti člena hodnotící komise a jehož tvrzení až v návrhu by tak bylo objektivně odůvodněné. Pro úplnost pak Úřad dodává, že kdyby se snad navrhovatel dozvěděl v době od podání námitek nějaké nové skutečnosti svědčící o tom, že se V. J. podílel na formulaci zadávacích podmínek zadávacího řízení, nic mu nebránilo podat v souvislosti s takovým zjištěním nové námitky.

53. Vzhledem k výše uvedenému Úřad podle ustanovení § 257 písm. h) zákona správní řízení v části vymezené výše uvedenou námitkou navrhovatele zastavil tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

54. Úřad pro úplnost dodává, že z důvodu procesní ekonomie rozhodl o částečném zastavení řízení (výrok I.) rozhodnutím a nikoli usnesením, jak předpokládá § 257 zákona, a to rovněž s přihlédnutím k závěrům uvedeným v rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R0204/2018/VZ-04701/2019/321/ZSř ze dne 15. 2. 2019: *„Za třetí lze zmínit situaci, kdy navrhovatel uvede v návrhu rozsáhlou argumentaci týkající se výhrad, které v námitkách neuplatnil, pak o této části návrhu Úřad rozhodne podle § 257 písm. h) zákona samostatným výrokem. V této situaci zákon sice předpokládá formu usnesení, ale tato forma není nezbytně nutná, pakliže Úřad o zbytku návrhu rozhoduje rozhodnutím. Tudíž Úřad může podle § 257 písm. h) zákona přímo rozhodnout v samostatném výroku rozhodnutí, v jehož dalších výrocích pojedná zároveň i o dalších částech návrhu. Rozhodnutí je totiž vyšší forma než usnesení, tudíž v rámci něj může Úřad pojednat o všech skutečnostech, i o těch, u kterých, pokud by se rozhodovalo pouze o nich, by postačovala forma usnesení. Takový závěr potvrzuje např. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 1662/2004 ze dne 2. 5. 2005, z něhož vyplývá: »O zrušení rozsudku soudu prvního stupně a o vrácení věci k dalšímu řízení odvolací soud rozhoduje - jak vyplývá z ustanovení § 223 o.s.ř. - formou usnesení. Povahu usnesení neztrácí toto rozhodnutí ani v případě, je-li přičleněno k jinému rozhodnutí odvolacího soudu, pro něž je ustanovením § 223 o.s.ř. stanovena forma rozsudku.«“* S ohledem na právě uvedené Úřad rozhodl o částečném zastavení řízení výrokem I. tohoto rozhodnutí.

K výroku II. tohoto rozhodnutí

Relevantní ustanovení zákona

55. Podle § 6 odst. 1 zákona zadavatel při postupu podle tohoto zákona musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.

56. Podle § 6 odst. 2 zákona ve vztahu k dodavatelům musí zadavatel dodržovat zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace.

57. Podle § 42 odst. 1 zákona může zadavatel k provádění úkonů podle tohoto zákona pověřit komisi; tím nejsou dotčeny jiné právní předpisy upravující způsob rozhodování zadavatele a ani tím není dotčena jeho odpovědnost za dodržení pravidel stanovených tímto zákonem. Úkony komise se pro účely tohoto zákona považují za úkony zadavatele.

58. Podle § 42 odst. 3 zákona může zadavatel pro své rozhodování použít i vyjádření přizvaných odborníků; tím není dotčena jeho odpovědnost za dodržení pravidel stanovených tímto zákonem.

59. Podle § 44 odst. 1 zákona zadavatel postupuje tak, aby nedocházelo ke střetu zájmů. V případě postupu podle § 42 nebo 43 zákona si zadavatel vyžádá písemné čestné prohlášení všech členů komise, přizvaných odborníků nebo osob zastupujících zadavatele o tom, že nejsou ve střetu zájmů. Pokud zjistí, že ke střetu zájmů došlo, přijme k jeho odstranění opatření k nápravě.

60. Podle § 44 odst. 2 zákona se za střet zájmů považuje situace, kdy zájmy osob, které

    d) se podílejí na průběhu zadávacího řízení, nebo

    e) mají nebo by mohly mít vliv na výsledek zadávacího řízení,

    ohrožují jejich nestrannost nebo nezávislost v souvislosti se zadávacím řízením.

61. Podle § 44 odst. 3 zákona zájmem osob uvedených v § 44 odstavci 2 zákona se pro účely tohoto zákona rozumí zájem získat osobní výhodu nebo snížit majetkový nebo jiný prospěch zadavatele.

62. Podle § 265 písm. a) zákona Úřad návrh zamítne, pokud nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

Skutečnosti vyplývající z dokumentace o zadávacím řízení

63. Podle čl. 14 „Způsob hodnocení nabídek“ zadávací dokumentace *„Základním kritériem hodnocení je ekonomická výhodnost nabídky. Zadavatel bude hodnotit ekonomickou výhodnost nabídek na základě následujících dílčích hodnotících kritérií a vah:*

    A. Nabídková cena: váha 30 %

    B. Relevantní zkušenosti vedoucího týmu dodavatele: váha 40 %

    C. Pohovor s vedoucím týmu dodavatele: váha 30%.

    (...)

    Ad B.) V rámci dílčího hodnotícího kritéria B. bude hodnocena relevantnost, rozsah a kvalita odborné zkušenosti vedoucího týmu dodavatele, a to s ohledem na obsah a charakter právního poradenství, které může být požadováno v rámci plnění veřejné zakázky, zejména s přihlédnutím k předpokládané agendě zadavatele.

    Za relevantní odbornou zkušenost se považuje právní poradenství poskytnuté v posledních 10 letech před zahájením zadávacího řízení orgánům nebo institucím s obdobným postavením, jaké má Rada České televize, zejména kontrolním, dozorčím nebo poradním orgánům veřejnoprávních institucí.

    (...)

    Ad C.) V rámci dílčího hodnotícího kritéria C. bude ověřován nabídnutý vzorek realizačního týmu, a to posouzením, zda vedoucí realizačního týmu splňuje zadavatelem požadované individuální vlastnosti a schopnosti, zejména zda disponuje odpovídajícími komunikačními dovednostmi, schopností srozumitelně vysvětlovat právní otázky laikům, osobní motivací k plnění veřejné zakázky a dostatečnou časovou kapacitou pro její řádné plnění.

Zadavatel stanovuje následující požadavky na individuální vlastnosti a schopnosti vedoucího týmu dodavatele:

▪ *přesvědčivost argumentace a jistota projevu,*

▪ *stručnost, věcnost a konkrétnost vyjadřování,*

▪ *odborná erudice a osobní účast na plnění poskytovaných služeb,*

▪ *prezentační a komunikační dovednosti,*

▪ *schopnost vyjádřit, prezentovat a účelně využít zkušenosti nabyté z předchozího plnění ve prospěch zadavatele,*

▪ *schopnost orientace v problematice předmětu plnění a schopnost pohotové reakce.".*

64. V čl. II. „Prohlášení o neexistenci střetu zájmů a mlčenlivost" protokolu o jednání komise ze dne 17. 3. 2026 je uvedeno a následně signováno všemi členy hodnoticí komise následující: *„Členové komise a přizvané osoby prohlašují, že nejsou ve vztahu k této veřejné zakázce a ve vztahu k účastníkům souvisejícího zadávacího řízení ve střetu zájmů podle § 44 zákona, tedy nemají v souvislosti s touto veřejnou zakázkou zájem získat osobní výhodu nebo snížit majetkový nebo jiný prospěch zadavatele. Členové komise a přizvané osoby jsou zavázáni povinností zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděli v souvislosti se svou účastí na jednání komise k výše uvedené veřejné zakázce."*.

65. E-mailem ze dne 20. 3. 2026 zadavatel mimo jiné požádal V. J. o sdělení informace, zda je v rámci šetřené veřejné zakázky ve střetu zájmů, přičemž V. J. v odpovědi ze dne 21. 3. 2026 výslovně uvedl, že není ve střetu zájmů.

Právní posouzení k výroku II. tohoto rozhodnutí

66. Návrh navrhovatele směřuje proti jmenování osoby V. J. členem hodnoticí komise, když navrhovatel tvrdí, že tento je vůči němu, jakožto účastníkovi předmětného zadávacího řízení, předpojatý a jeho hodnocení v rámci předmětné veřejné zakázky tak nemůže být nestranné a objektivní. Úřad tak posuzoval postavení a vztah člena hodnoticí komise k navrhovateli, a to ve dvou rovinách. V první rovině jde o posouzení existence střetu zájmů, tedy o zhodnocení, zda došlo k porušení § 44 zákona. Ve druhé rovině je s ohledem na obsah návrhu navrhovatele nezbytné posoudit i to, zda možné subjektivní zaujetí dotčeného člena komise vůči navrhovateli jako účastníkovi zadávacího řízení může vést k narušení zásady transparentnosti při hodnocení nabídek, popř. k narušení dalších zásad zadávacího řízení (zásada rovného zacházení, zásada zákazu diskriminace).

67. Z průběhu zadávacího řízení, konkr. z dokumentu „Ustanovení komise" vyplývá, že zadavatel v souladu s § 42 odst. 1 zákona ustanovil v předmětném zadávacím řízení hodnoticí komisi a pověřil ji všemi úkony souvisejícími s posouzením kvalifikace a posouzením splnění podmínek účasti v zadávacím řízení a s hodnocením nabídek. Komise má pět členů, přičemž jedním z nich je V. J., který je zároveň členem Rady. Pro úplnost Úřad uvádí, že veřejná zakázka je zadávána právě za účelem získání plnění spočívajícího v poskytování právních služeb Radě.

68. Navrhovatel nesouhlasí se jmenováním V. J. členem hodnoticí komise, neboť je přesvědčen, že tento je vůči němu zaujatý, nachází se ve střetu zájmů a jeho účast v hodnoticí komisi zároveň porušuje zásady zadání veřejných zakázek. Z návrhu navrhovatele vyplývá, že V. J. před kolegy

z Rady pronesl určité výroky týkající se navrhovatele, což dle navrhovatele prokazuje jeho předpojatost a ohrožuje možnost provedení nestranného hodnocení v rámci předmětné veřejné zakázky; z obsahu návrhu navrhovatele vyplývá, že V. J. měl uvádět následující (Úřad přitom vyjmenovává veškerá tvrzení, která navrhovatel uvedl):

- negativní hodnotící soudy, spočívající v označení P. Š. za nedůvěryhodného bez konkrétních věcných či odborných výhrad, zmiňování reputačních a etických aspektů spojených s osobou P. Š. – tyto měl V. J. opírat o mediální výstupy – televizní zprávy či novinové články (i nesouvisející s výkonem advokacie, např. dopravní přestupek),
- zasazoval se o to, aby nedocházelo k zadávání další práce navrhovateli,
- odkazoval na předchozí právní stanovisko navrhovatele, na jehož základě došlo v listopadu 2020 k odvolání Dozorčí komise Rady, přičemž toto odvolání bylo soudy následně označeno za nezákonné a zadavatel musel následně vyplatit 4 mil. Kč.

K posouzení střetu zájmů

69. Podle § 44 odst. 2 zákona se za střet zájmů považuje situace, kdy zájmy osob podílejících se na průběhu zadávacího řízení nebo osob, které mají či by mohly mít vliv na jeho výsledek, ohrožují jejich nestrannost nebo nezávislost v souvislosti se zadávacím řízením. Ustanovení § 44 odst. 3 zákona pak vymezuje pojem „zájem“ jako zájem na získání osobní výhody nebo na způsobení újmy zadavateli spočívající ve snížení majetkového nebo jiného prospěchu zadavatele.

70. Z komentářové literatury vyplývá, že střet zájmů je nutno chápat jako stav, kdy se u jedné osoby koncentrují rozdílné zájmy, které jsou ve vzájemném rozporu, typicky jde o situace spojené s osobním či ekonomickým prospěchem nebo jiným individuálním benefitem, jenž může ovlivnit rozhodování dotčené osoby. Současně je akcentováno, že právě existence tohoto osobního motivu představuje klíčový prvek definice střetu zájmů, neboť bez něj nelze dovodit ohrožení nestrannosti či nezávislosti ve smyslu zákona: *»Druhým definičním znakem pojmu „střetu zájmu“ je existence kvalifikovaného zájmu výše uvedené osoby. Tímto zájmem musí být v souladu s komentovaným odstavcem 3 buď zájem získat osobní výhodu, anebo zájem snížit majetkový nebo jiný prospěch zadavatele. Jedná se o taxativní výčet situací, které lze považovat za zájem osob uvedených v komentovaném odstavci 2. Opět platí, že v řadě případů může zájem konkrétní osoby naplnit obě zákonem předvídané možnosti. Jakkoli ZVZ vymezuje pouze dva typy zájmu, které způsobují střet zájmů, jsou oba tyto typy zájmu formulovány velmi obecně, a mohou tak zahrnovat celou řadu rozdílných situací.«*.[1] Další komentářová literatura pak např. uvádí, že *„[o] osobní výhodu ve výše uvedeném smyslu se bude jednat zjevně i tehdy, bude-li z jednání dané osoby primárně těžit dodavatel a teprve sekundárně samotná osoba dle druhého odstavce komentovaného ustanovení, např. z toho důvodu, že u dodavatele zastává významnou manažerskou funkci, případně je jejím společníkem.“.*[2]

71. Osoba V. J., která by se měla dle navrhovatele nacházet ve střetu zájmů, je jedním z členů hodnoticí komise, tzn. lze konstatovat, že je osobou, která se v souladu s § 44 odst. 2 zákona

[1] ŠEBESTA, Milan, NOVOTNÝ, Petr, MACHUREK, Tomáš, DVOŘÁK, David a kol. § 44 [Střet zájmů]. In: ŠEBESTA, Milan, NOVOTNÝ, Petr, MACHUREK, Tomáš, DVOŘÁK, David a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 330.

[2] PODEŠVA, V., VOTRUBEC, J., SOMMER, L., FLAŠKÁR, M., HARNACH, J., MĚKOTA, J., JANOUŠEK, M. a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek: Komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2026-6-4]. ASPI_ID KO134_2016CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X

podílí na průběhu zadávacího řízení, a zároveň je i osobou, která má vliv na jeho výsledek, tzn. bez dalšího se jedná o osobu, která hypoteticky může být ve střetu zájmů, a jejíž postavení je nezbytné z hlediska případného střetu zájmů posuzovat. Úřad se tu ztotožňuje s názorem, že hodnocení v šetřené veřejné zakázce obsahuje i subjektivní prvek, jehož existence může zesílit vliv osoby nacházející se ve střetu zájmů na výsledek hodnocení. Aby se však taková osoba nacházela ve střetu zájmů, je třeba, jak vyplývá z textu zákona i výše citovaných komentářů, dovodit existenci konkrétního osobního zájmu této osoby spočívajícího v získání nějaké osobní výhody, popř. v poškození zadavatele.

72. Navrhovatel v návrhu tvrdí, že V. J. o P. Š. (členovi statutárního orgánu navrhovatele) pronášel negativní hodnotící soudy (konkr. skutečnosti viz bod 68. odůvodnění tohoto rozhodnutí) a je tak vůči němu očividně předpojatý, což může vést k ovlivnění jeho hodnocení v rámci přezkoumávané veřejné zakázky. Úřad však musí v této souvislosti konstatovat, že navrhovatel v návrhu s právě uvedenými tvrzeními nespojuje žádnou konkrétní osobní výhodu, kterou by měl V. J. jakýmkoliv ovlivněním hodnocení získat. Navrhovatel např. netvrdí, že by měl V. J. majetkovou účast v některé z jiných právnických osob účastnících se zadávacího řízení ani že by pro něj mohlo být výhodné, aby veřejnou zakázku získal jiný dodavatel než navrhovatel, a to z jiných důvodů (např. osobního nefinančního prospěchu, jakým může být např. povýšení nebo jiné zlepšení osobního statusu), popř. že by existoval zájem V. J. na snížení majetku zadavatele, tzn. navrhovatel netvrdí, že by vítězství jiného dodavatele než navrhovatele mělo vést k získání osobní výhody V. J., popř. mělo vést k poškození zadavatele. Dle názoru Úřadu tak není naplněn rozhodující znak definice střetu zájmů, tj. existence konkrétního osobního zájmu V. J. spočívajícího v očekávaném prospěchu svém nebo jiné osoby, popř. ve snížení majetkového nebo jiného prospěchu zadavatele.

73. Navrhovatel ve svém podání pouze obecně tvrdí existenci střetu zájmů, avšak nijak nekonkretizuje, jaký osobní prospěch by měla dotčená osoba (V. J.) získat, popř. jakým způsobem by měla být motivována odchýlit se od nestranného postupu. Taková obecná tvrzení přitom nelze považovat za dostačující, neboť v šetřeném případě samotná existence účasti na zadávacím řízení spojená s tím, že osoba v hodnoticí komisi se negativně vyjadřovala o jednom z účastníků zadávacího řízení, bez dalšího nepostačuje k naplnění zákonné definice střetu zájmů, když navrhovatel zároveň netvrdí, jaká osobní výhoda by měla V. J. z potenciálního ovlivnění soutěže vyplývat.

74. Úřad současně zdůrazňuje, že není oprávněn za navrhovatele dovozovat či konstruovat hypotetické motivy nebo možné formy prospěchu, které nebyly v návrhu tvrzeny ani doloženy; bez identifikace konkrétního zájmu ve smyslu § 44 odst. 3 zákona nelze existenci střetu zájmů přezkoumat ani případně potvrdit.

75. K tomu Úřad zároveň uvádí, že všichni členové hodnoticí komise (včetně V. J.) učinili a podepsali čestné prohlášení, že nejsou ve střetu zájmů, jak požaduje § 44 odst. 1 zákona, zadavatel se tvrzením navrhovatele očividně zabýval, když se dotčeného člena komise na případný střet zájmů opětovně dotazoval, a postup zadavatele tak v tomto ohledu nelze považovat za nezákonný.

76. Za této situace tedy nelze dospět k závěru, že by v posuzovaném případě byly naplněny definiční znaky střetu zájmů ve smyslu § 44 zákona, neboť zcela absentuje, resp. nebyl tvrzen prvek osobního prospěchu (výhody), popř. zájmu na snížení osobního nebo majetkového prospěchu zadavatele, který je nezbytným předpokladem pro závěr o existenci střetu zájmů. Veškerá

rozhodnutí Úřadu týkající se střetu zájmů uvedená navrhovatelem jsou tak v tomto případě irelevantní, neboť za situace, kdy není naplněn jeden ze zásadních znaků pro možné konstatování střetu zájmů, nelze dřívější rozhodnutí Úřadu v této věci aplikovat. Pouze pro úplnost Úřad uvádí, že rozhodnutí Úřadu uvedená navrhovatelem obsahují zcela jiný skutkový stav, když osobami, které se dle navrhovatelem citovaných rozhodnutí nachází ve střetu zájmů, jsou pojišťovací makléř[3] (sp. zn. S0451/2014) a osoba, u níž byl zjištěn poměr k vybranému dodavateli (sp. zn. S0351/2013), tzn. osoby s (zřejmým) osobním zájmem na výsledku zadávacího řízení. Jak vyplývá z výše uvedeného, žádný osobní zájem V. J. na výsledku zadávacího řízení navrhovatel netvrdí a tvrzení navrhovatele o porušení § 44 odst. 1 zákona tak nelze přisvědčit.

K posouzení porušení zásad zadávacího řízení

77. Dále se Úřad zabýval tvrzeními navrhovatele o subjektivním zaujetí V. J., jakožto člena hodnotící komise, vůči P. Š., jakožto jednomu z účastníků zadávacího řízení, a to z hlediska toho, zda tím mohlo dojít k narušení zásad zadávacího řízení, zejména tedy zásady transparentnosti.

78. Zásada transparentnosti je jednou z vůdčích zásad zadávání veřejných zakázek a musí být dodržována v celém průběhu zadávání veřejné zakázky. Úřad tedy přistoupil k posouzení, zda výše uvedené může vést k narušení zásady transparentnosti, popř. i dalších zásad zadávání veřejných zakázek, a tedy k ohrožení zákonnosti průběhu zadávacího řízení.

79. Nejprve Úřad uvádí, že tvrzení navrhovatele jsou mírně v rozporu, neboť navrhovatel uvádí, že V. J. uváděl negativní hodnotící soudy o P. Š., a to bez konkrétních věcných či odborných výhrad, přičemž současně uvádí, že V. J. přitom odkazoval i na předchozí právní stanovisko poskytnuté navrhovatelem, které mělo pro zadavatele negativní ekonomické důsledky (částka cca 4 mil. Kč, kterou musel zadavatel v důsledku právního stanoviska navrhovatele uhradit), a na další mediální výstupy. To se pochopitelně vylučuje, neboť V. J. očividně měl pro svá tvrzení reálný základ; navrhovatel nerozporuje, že by snad k poskytnutí takového právního stanoviska s negativními důsledky pro zadavatele nedošlo, nebo že by určité mediální výstupy neexistovaly. Za této situace je podle názoru Úřadu třeba rozlišovat mezi existencí určitého hodnotícího postoje založeného na konkrétních, byť i kriticky vnímaných skutečnostech, a existencí takového vztahu či postoje, který by mohl bez dalšího založit důvodné pochybnosti o nestrannosti dané osoby při výkonu její funkce v zadávacím řízení. Samotná skutečnost, že člen hodnoticí komise v minulosti vyjádřil kritické názory na činnost či osobu navrhovatele, zejména pokud tyto názory vycházely z konkrétních okolností souvisejících s předchozí spoluprací nebo z veřejně dostupných informací, nepředstavuje v šetřeném případě bez dalšího okolnost, která by jej automaticky diskvalifikovala z účasti na hodnocení nabídek. V této souvislosti je třeba uvést, že členové hodnoticí komise (V. J., ale ani kterýkoliv jiný člen kterékoliv jiné hodnotící komise v kterémkoliv jiném zadávacím řízení) nežijí mimo realitu a nejsou odtrženi od běžného dění a informací, které se k nim dostávají; zároveň pak nelze zabránit tomu, aby tyto informace osoby nekomunikovaly se svým okolím a nevyjadřovaly se k nim. V této souvislosti je třeba akcentovat, že navrhovatel netvrdí, že by se mělo jednat o skutečnosti lživé, vyfabulované nebo postavené na zcela nereálném základě. Úřad má za to, že aby se obecně kterýkoliv člen hodnoticí komise (kterákoliv fyzická osoba) vyvaroval jakékoliv možné zmínce o určité osobě, musel by žít zcela odtržený od reality, nadto za situace, kdy již

[3] Jednalo se o veřejnou zakázku, jejímž předmětem bylo poskytování pojistných služeb; Úřad dovodil, že nelze vyloučit motivaci makléře k výběru, resp. k doporučení té pojišťovny, která by jemu osobně poskytla nejvyšší provizi.

navrhovatel zadavateli, resp. Radě poskytoval právní služby, tzn. byl s ní v denním kontaktu, jak uvádí sám navrhovatel. Lze si těžko představit, že by se o této spolupráci V. J., jakožto člen Rady, za celou dobu nevyjádřil, a to ať už v negativním nebo pozitivním smyslu. Komunikování a sdělování reality a na to navázané zhodnocení dostupných informací není dle názoru Úřadu v šetřeném případě pomluvou ani hanobením dané osoby, a nemůže tak být důvodem pro vyloučení dané osoby z jakékoliv další účasti na zadávacím řízení, kde se bude osoba dodavatele vyskytovat. S ohledem na právě uvedené musí Úřad konstatovat, že skutečnosti uvedené v návrhu navrhovatele se Úřadu nejeví jakkoliv excesivní, nebo překračující běžnou úroveň komunikace o skutečnostech vnějšího světa. Úřad má za to, že pro závěr o narušení nestrannosti je nutné identifikovat takové konkrétní okolnosti, které by svědčily o existenci předem utvořeného závěru o výsledku zadávacího řízení, případně o takové intenzitě negativního vztahu k určitému dodavateli, jež by mohla objektivně ohrozit schopnost dotčené osoby posuzovat/hodnotit nabídky nezaujatě. Takové okolnosti však z tvrzení navrhovatele ani z podkladů pro rozhodnutí nevyplývají.

80. Většina výroků V. J. měla být dle navrhovatele nadto vyřčena v roce 2022, což je bezmála 4 roky před předmětným zadávacím řízením, tzn. nelze ani dovodit přímou souvislost výroků V. J. s předmětným zadávacím řízením. To, že V. J. někdy v minulosti řekl „něco negativního“ (založeného očividně na reálném základu, tzn. nic lživého ani vyfabulovaného), nemůže být považováno za skutečnost, která by měla danou osobu vyloučit z jakékoliv další účasti na zadávacím řízení, kterého se snad bude účastnit osoba, o níž byl takový negativní hodnotící soud pronesen.

81. Výše uvedené je pak rovněž důvodem, proč Úřad neprovedl důkaz výslechem členů Rady navrhovaný navrhovatelem, neboť Úřad má za to, že i kdyby bylo potvrzeno, že V. J. činil výše uvedené, tzn. vyjadřoval se určitým způsobem negativně o P. Š. (konkr. skutečnosti uvedené navrhovatelem viz bod 68. odůvodnění tohoto rozhodnutí), resp. jednal tak, jak navrhovatel popisuje v návrhu, nepředstavovalo by to skutečnost, která by osobu V. J. vylučovala z účasti v hodnoticí komisi předmětné veřejné zakázky. Povaha informací, která měla být dle navrhovatele V. J. komunikována před ostatními členy Rady, dle názoru Úřadu nepředstavuje žádný exces, který by V. J. činil *a priori* zaujatým a který by měl být příčinou neprovedení hodnocení objektivním způsobem.

82. Úřad se ztotožňuje s navrhovatelem, že zadavatel je povinen přijmout přiměřená opatření k zamezení střetu zájmů v zadávacím řízení, tzn. jednat preventivně a vyloučit i takové situace, které mohou ohrozit nestrannost a nezávislost osoby podílející se na zadávacím řízení, nicméně za situace, kdy zadavatel neshledá, že by existoval reálný důvod existence takového rizika, není důvod vylučovat člena hodnoticí komise pouze z toho důvodu, že jeden z účastníků má pocit, že by mu tento člen nemusel být nakloněn. Obecné tvrzení, že člen hodnoticí komise uváděl určité negativní informace o účastníkovi zadávacího řízení (nadto informace nepředstavující dle názoru Úřadu žádný exces z běžného komentování nastalých skutečností a událostí), nemůže být důvodem pro konstatování, že účast této osoby v hodnotící komisi může ovlivnit průběh zadávacího řízení z hlediska jeho transparentnosti, popř. narušit další zásady zadávání veřejných zakázek. V této souvislosti pak Úřad akcentuje, že je to zadavatel, který má nejvyšší zájem na tom, aby zadávací řízení proběhlo zákonným způsobem a aby jako nejvhodnější byla vyhodnocena skutečně nejlepší nabídka, pročež zadavatel svěřuje hodnocení nabídek do rukou osob, které považuje za důvěryhodné a kvalifikované k tomu, provést hodnocení v souladu se zákonem a v souladu se svým nejlepším vědomím a svědomím; za situace, kdy zadavatel po

posouzení všech dostupných informací neshledal důvody pro odvolání určitého člena hodnoticí komise, nelze takový postup zadavatele v šetřeném případě považovat za nezákonný; opačný postoj by mohl vést k tomu, že složení hodnoticí komise budou v závěru určovat účastníci zadávacího řízení, resp. nelze vyloučit ani situaci, kdy by hodnoticí komise vlastně ani sestavit nešla (zvláště např. z odborníků, kteří situaci na relevantním trhu nejen znají, ale z povahy věci třeba i komentují), což je zcela nepřijatelné. Úřad reflektuje judikaturu uváděnou navrhovatelem týkající se zásady transparentnosti zadávacího řízení, nicméně má za to, že k porušení této zásady nedošlo, když dle názoru Úřadu nenastaly objektivní okolnosti způsobilé vzbudit důvodné pochybnosti o nestrannosti či netransparentnosti postupu zadavatele. V této souvislosti Úřad zároveň odmítá tvrzení navrhovatele o systémové podjatosti samotného zadavatele, když zadavatel se dle dokumentace o zadávacím řízení údajným střetem zájmů V. J. prokazatelně zabýval, zkoumal různé okolnosti a sám aktivně vyhledával informace uváděné navrhovatelem, přičemž dospěl k závěru, že neexistují důvody pro odvolání V. J. z hodnoticí komise; takový postup zadavatele nejeví žádné znaky systémové zaujatosti vůči navrhovateli.

83. Co se týče tvrzení navrhovatele a různých dalších vyjádření v rámci návrhu, která se týkají postavení Rady, jejích členů a jejího vztahu vůči zadavateli (podřízenost, nadřízenost, složení Rady, postavení Rady jakožto kontrolního orgánu, apod.), pak tyto části návrhu považuje Úřad pro posouzení věci za irelevantní. K tomu Úřad dodává, že obecně platí, a stejně tak je tomu i v předmětném případě, že za zadání veřejné zakázky a celý průběh zadávacího řízení je odpovědný zadavatel; tu tedy Úřad odmítá tvrzení zadavatele, že ten není oprávněn měnit složení hodnoticí komise, když je to pouze a jedině zadavatel, který je za její složení odpovědný. Je tak v dané věci nepodstatné, jaké stanovisko zaujala, nebo zaujme Rada, když je pouze na zadavateli, aby zajistil zákonnost zadávacího řízení, přičemž ten k přezkoumávané věci zaujal zcela jasný postoj, když námitky navrhovatele odmítl (přičemž jasně vysvětlil, proč k výslechu Rady, který navrhovatel požadoval, nepřistoupil, k tomu podrobněji viz dále). Zda se k námitkám, resp. k případnému střetu zájmů vyjádřila, nebo nevyjádřila Rada, je pro posouzení věci zcela nerozhodné a není třeba vyčkávat na jakékoliv její vyjádření v této věci, když postoj zadavatele, který jediný je odpovědný za průběh zadávání veřejné zakázky, je zřejmý.

84. Na základě výše uvedeného Úřad dospěl k závěru, že skutečnosti uváděné navrhovatelem o osobě V. J. nejsou takové povahy, aby vzbuzovaly důvodné pochybnosti o jeho nestranném postoji a tím ho *a priori* diskvalifikovaly z účasti v hodnoticí komisi; ani z hlediska možného narušení zásady transparentnosti, popř. dalších zásad zadávání veřejných zakázek, tak není dle názoru Úřadu důvod, proč by V. J. nemohl být členem hodnoticí komise. Úřad pro úplnost dodává, že až v rámci případného návrhu směřujícího proti provedenému hodnocení nabídek bude možné přezkoumat, zda se hodnoticí komise držela kritérií stanovených v zadávací dokumentaci a neodchýlila se od stanoveného způsobu hodnocení; účast V. J. v hodnotící komisi dle názoru Úřadu sama o sobě zákonnost postupu zadavatele nijak nenarušuje.

K přezkoumatelnosti rozhodnutí o námitkách

85. K tvrzení navrhovatele o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí zadavatele o námitkách Úřad uvádí následující. Navrhovatel tvrdí, že rozhodnutí zadavatele o námitkách je vnitřně rozporné, dále že se v něm zadavatel řádně nevypořádal zejména s tím, proč opakované veřejné zpochybňování důvěryhodnosti P. Š. nepředstavuje okolnosti způsobilé vyvolat legitimní pochybnost o nestrannosti člena komise, a že rovněž nevysvětlil, proč skutečnost, že 30 % hodnocení stojí na subjektivních kritériích, nemá význam pro intenzitu rizika deformace soutěže; stejně tak zadavatel dle navrhovatele pouze formálně odmítl navrhovatelem navržené ověření tvrzených

skutečností u dalších členů Rady, aniž by přesvědčivě vysvětlil, proč by takový důkaz nemohl přispět ke zjištění skutkového stavu, resp. svůj postoj odůvodnil právně zcela nelogickým a předčasným závěrem.

86. Úřad musí konstatovat, že rozhodnutí zadavatele o námitkách považuje za přezkoumatelné a neshledává důvod k jeho zrušení. Rozhodnutí o námitkách je dle názoru Úřadu srozumitelné a obsahuje poměrně podrobné odůvodnění skutečností, pro které byly námitky odmítnuty. Úřad má za to, že zadavatel v rozhodnutí o námitkách řešil a přezkoumatelně odůvodnil všechny sporné a podstatné body předestřené navrhovatelem v podaných námitkách a funkce námitek spočívající ve vyřešení „sporných otázek" mezi zadavatelem a navrhovatelem, tu zejm. důvodů podjatosti a negativního postoje V. J. (člena hodnotící komise) vůči P. Š. (dodavateli, který podal nabídku v přezkoumávané veřejné zakázce), které by mohly ovlivnit jeho nestrannost při hodnocení nabídek, tak byla splněna, když se navrhovatel dozvěděl, z jakého důvodu zadavatel nepovažuje skutečnosti uváděné navrhovatelem za skutečnosti odůvodňující odvolání V. J. z působení v hodnotící komisi. Zadavatel uvedl a následně jasně zdůvodnil, že *„(…) nezjistil žádné objektivní skutečnosti, které by zakládaly střet zájmů či podjatost Mgr. Vlastimila Ježka ve smyslu § 44 zákona. (…) stěžovatel ve svých námitkách nepředkládá žádné relevantní informace, které by svědčily o existenci osobního zájmu člena hodnotící komise na výsledku zadávacího řízení nebo o jeho vztahu k některému z účastníků zadávacího řízení. Námitky jsou založeny výlučně na údajně tvrzených hodnotících názorech Mgr. Vlastimila Ježka, aniž by bylo doloženo, že tyto názory přesahují rámec běžné odborné či věcné kritiky."*. Zadavatel rovněž uvedl důvody, proč nepřistoupil k provedení navrhovatelem požadovaného důkazu, když uvedl, že *„(…) ani v případě, že by navrhované vyjádření dalších členů Rady České televize bylo zajištěno, nemohlo by vést k odlišnému skutkovému ani právnímu závěru. Z dosud zjištěných skutečností vyplývá, že předmětem diskusí vedených v rámci Rady České televize byly shodné okolnosti, na které ve svých podáních poukazuje sám Stěžovatel, tedy otázky kvality dříve poskytnutých právních služeb a možných reputačních či ekonomických dopadů jejich zadání. Takové skutečnosti však samy o sobě nezakládají existenci osobního zájmu člena hodnotící komise na výsledku zadávacího řízení ani důvodné pochybnosti o jeho nestrannosti ve smyslu § 44 zákona. Navrhovaný důkaz by byl proto nadbytečný, neboť by nemohl přispět k prokázání rozhodné právní otázky, kterou je existence střetu zájmů či podjatosti člena hodnotící komise."*. Dále pak zadavatel uvedl: *„Zadavatel v rámci vlastního šetření nezjistil žádné jiné skutečnosti než ty, na které sám Stěžovatel poukazuje. Tyto skutečnosti spočívají v tom, že Mgr. Vlastimil Ježek v rámci diskuse o případném zadání dalších právních služeb Stěžovateli upozornil ostatní členy Rady České televize na veřejně dostupné informace vztahující se k reputačním a etickým aspektům spojeným s osobou jednatele Stěžovatele, jakož i na předchozí právní stanovisko Stěžovatele, na jehož základě došlo v listopadu 2020 k odvolání Dozorčí komise Rady České televize tehdejší Radou ČT, přičemž toto odvolání bylo následně pravomocně označeno za nezákonné v řízení před správními soudy. Toto pochybení mělo pro Zadavatele konkrétní negativní ekonomické důsledky, neboť vedlo k povinnosti uhradit odvolaným členům Dozorčí komise náhradu ušlé odměny a náklady řízení v celkové výši přesahující 4 miliony Kč. Zadavatel zdůrazňuje, že uvedené skutečnosti nelze interpretovat jako projev osobní nevraživosti či zájmu Mgr. Vlastimila Ježka na výsledku zadávacího řízení."*. Zadavatel tu zřetelně uvádí důvody, pro které nepovažuje skutečnosti uvedené navrhovatelem za důvod pro odvolání V. J. z členství v hodnoticí komisi.

87. Zadavatel se v předmětném rozhodnutí o námitkách skutečně explicitně nevyjádřil k tomu, jak silná deformace soutěže může nastat tvrzenou podjatostí V. J. právě v případě hodnocení, které

stojí na subjektivních kritériích. Úřad má však za to, že toto není vada, která by činila předmětné rozhodnutí nepřezkoumatelným, když zadavatel si očividně možné riziko ovlivnění hodnocení uvědomoval, pročež námitku navrhovatele o podjatosti V. J. prověřoval, zabýval se jí a sám vyhledával dostupné informace, které by tvrzení navrhovatele podporovaly, přičemž po přezkoumání těchto skutečností dospěl k závěru, že neexistují žádné objektivní skutečnosti, které by V. J. z hodnocení vylučovaly. Nebylo dle názoru Úřadu nezbytné vypořádat tuto zcela formální námitku, když skutečnost, že může být subjektivní prvek hodnocení nabídky ovlivněn podjatou osobou, je zcela zřejmá a je důvodem, pro který zadavatel skutečnosti uvedené navrhovatelem vůbec prověřoval. V této souvislosti lze tak ve shodě se zadavatelem odkázat na rozhodovací praxi soudů a Úřadu, která konstantně vyslovuje názor, že není nutné vyjadřovat se ke všem jednotlivým argumentům, pokud je odůvodnění rozhodnutí o námitkách srozumitelné a obsahuje dostatečně podrobné stanovisko k podstatě namítaných skutečností (viz např. zadavatelem zmiňované rozhodnutí Úřadu sp. zn. S0487/2022 ze dne 19. 1. 2023).

88. Skutečnosti uvedené zadavatelem v rozhodnutí o námitkách mají dle názoru Úřadu logickou sktrukturu a jasně vysvětlují, z jakého důvodu zadavatel námitce navrhovatele týkající se podjatosti člena hodnoticí komise nevyhověl. Úřad v rozhodnutí o námitkách neshledal ani žádný navrhovatelem tvrzený rozpor, když zadavatel zcela jasně nejprve uvedl, že skutečnosti uvedené navrhovatelem nepovažuje za důvod podjatosti ani zaujatosti V. J., když se dle jeho názoru jedná o komentování nastalých skutečností, a není tak důvod dotazovat se členů Rady, protože i kdyby potvrdili skutečnosti uvedené navrhovatelem, nemělo by to na nic vliv; takové vyjádření je zcela jasné a zřetelně demonstruje postoj zadavatele a důvody, které ho k takovému postoji vedly. Pokud snad navrhovatel tvrzený rozpor spatřuje ve skutečnosti, že se zadavatel dotázal Rady na její stanovisko k navrhovatelem tvrzenému střetu zájmů V. J., ale jejího stanoviska nevyčkal a rozhodl o odmítnutí námitek navrhovatele, k tomu Úřad opakuje, že je v šetřené věci nepodstatné, jaké stanovisko zaujala, nebo zaujme Rada, když je pouze na zadavateli, aby zajistil zákonnost zadávacího řízení, přičemž ten námitky navrhovatele odmítl a tím zcela pregnantně vyjádřil své stanovisko; jakýsi interní postup zadavatele (související s postavením Rady v rámci struktury zadavatele) při rozhodování o námitkách není pro posouzení přezkoumatelnosti rozhodnutí o námitkách relevantní; zásadní je, že rozhodnutí o námitkách a jeho odůvodnění jako celek obstojí.

89. Úřad uzavírá, že rozhodnutí o námitkách reaguje na všechny podstatné námitky navrhovatele uvedené v jím podaných námitkách, obsahuje dostatečné informace o důvodech, které zadavatele vedly k jeho rozhodnutí, a obsahuje i dostatečné odůvodnění toho, proč zadavatel nepřistoupil k provedení důkazu navrhovaného navrhovatelem. Rozhodnutí o námitkách tak bylo dle názoru Úřadu vypracováno v souladu se zákonem a Úřad neshledal důvod k jeho zrušení.

90. Na základě všech výše uvedených skutečností Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 602 00 Brno. Rozklad proti výroku I. tohoto rozhodnutí nemá podle § 76 odst. 5 správního řádu odkladný účinek. Včas podaný rozklad proti výroku

II. tohoto rozhodnutí má odkladný účinek. Podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona se rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu zasílají Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

Mgr. Markéta Dlouhá
místopředsedkyně

Adresát/i:

1. ČESKÁ TELEVIZE, Na hřebenech II 1132/4, Podolí, 147 00 Praha 4
2. ŠŤOVÍČEK : ŠŤOVÍČEK advokáti, s.r.o., Malostranské náměstí 5/28, Malá Strana, 118 00 Praha 1

Vypraveno dne:
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy